

Sygn. akt II K 175/17

PR Ds 452.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2017r.

sprawy **A. S.**,

s. E. i A. z d. Ś.,

ur. (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 11 marca 2017r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód marki M. o nr. rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec A. S. o czyn z art. 178a § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby

3 (trzech) lat,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 marca 2017r.,

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 zł (trzy tysiące 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie w kwocie 208,73 zł oraz wymierza mu opłatę w wysokości 100 zł.

Sygn. akt II K 175/17

UZASADNIENIE

A. S. jest mieszkańcem T.. W dniu 11 marca 2017 r. A. S. wracał z Norwegii do Polski. Płynąc promem z Y. do Ś. spożywał alkohol w postaci piwa. Po zjeździe z promu, około godziny 07:15 na ul (...) w Ś. został zatrzymany do kontroli

drogowej i poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem o godz. 07:20 – 0,44 mg/l, o godz. 07:36 – 0,45 mg/l i o godz. 07:51 – 0,43 mg/l. W związku z powyższym A. S. został zatrzymany i osadzony w PdOZ K. Ś. oraz za pokwitowaniem zatrzymano mu prawo jazdy.

Dowód:

- wyjaśnienia A. S. k. 8-9, 97-103 akt,
- zeznania świadka K. B. k. 21 akt,
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2 i 3 akt,
- protokół pobrania krwi z dnia 11 marca 2017 r. k. 22 akt,
- sprawozdanie z dnia 23 marca 2017 r. nr H- (...) z przeprowadzonych badań alkoholu w płynach ustrojowych wykonanych w Laboratorium Kryminalistycznym KWP w S. k. 23 akt,
- protokół zatrzymania A. S. k. 4 akt,

W toku postępowania zarzucono A. S. popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. tj. to, że w dniu 11 marca 2017 r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

A. S. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 11 marca 2017 r. wracał z Norwegii do Polski i podczas rejsu promem z Y. do Ś. wypił dwa półlitrowe piwa. Oskarżony wyjaśnił, że gdy zjechał z promu został zatrzymany do kontroli drogowej, podczas której poddano go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony dodał, że funkcjonariusze kontrolowali każdy zjeżdżający z promu pojazd, że on czuł się dobrze. Dalej wyjaśnił, że pracuje w Norwegii, dojeżdżał 90 km do pracy samochodem, cały ostatni przed zdarzeniem tydzień wstawał o 4 rano. Nadmieniał, że w dniu wyjazdu skończył pracę o godzinie 13:30 i od razu wracał do Polski. Nadto wyjaśnił, że otrzymał wiadomość, z której wynikało, że pracodawca nie przedłużył z nim umowy o pracę i wysłał go na urlop. Oskarżony wyjaśnił, że podczas drogi nic nie jadł i, gdy dojechał do promu ok. godz. 22:00 był bardzo zmęczony. Dodał, że wykupił miejsce w kajucie, ale nie mógł zasnąć i dlatego poszedł do baru, gdzie wypił dwa piwa. Wyjaśnił, że po spożyciu alkoholu położył się spać i wstał rano. Dodał, że czuł się dobrze i nie przypuszczał, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Zjeżdżając z promu, zdążył dojechać do bramki i został poddany kontroli. Oskarżony dodał, że zażądał badania krwi, bowiem nie wierzył, że znajduje się w stanie po spożyciu alkoholu. Nadto dodał, że gdyby miał wrócić do pracy do Norwegii, na której bardzo mu zależy, niezbędny jest mu samochód. Wyjaśnił, że taka sytuacja przytrafiła mu się pierwszy raz, nigdy nie był karany za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości, nadto pracuje, wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego i żałuje swojego postępowania. Podczas wyjaśnień oskarżony płakał. Wskazał, że na utrzymaniu ma łącznie troje dzieci, na dwoje regularnie płaci alimenty, na co przedłożył dokumentację.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. S. k. 8-9, 97-103 akt,
- kserokopia umowy o pracę z dnia 28 czerwca 2017 r. k. 63 akt,
- potwierdzenia przelewów bankowych dokonywanych tytułem alimentów k. 64-96 akt.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne. Są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym oraz z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, potwierdzają je dowody w postaci zeznań świadka funkcjonariusza Policji K. B. oraz dowody z dokumentów. W szczególności fakt stanu nietrzeźwości potwierdza badanie urządzeniem A.-sensor AS IV – nr (...).

Zdaniem Sądu zeznania świadka K. B. są wiarygodne. Są one zgodne i z wyjaśnieniami oskarżonego i z dowodami z dokumentów. Nie ujawniły się jakiegokolwiek wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka. Zeznania te są spójne, logiczne i stanowią relację z przeprowadzonej kontroli w dniu zdarzenia. Nadto świadkowi nie zależy na konkretnym rozstrzygnięciu.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj. protokoły badania alkometrem k. 2 i 3 akt, protokół zatrzymania oskarżonego k. 4 akt, dane o karalności k. 13 akt, dane osobopoznawcze k. 16 akt, protokół pobrania krwi z dnia 11 marca 2017 r. k. 22 akt, sprawozdanie z dnia 23 marca 2017 r. nr H- (...) z przeprowadzonych badań alkoholu w płynach ustrojowych wykonanych w Laboratorium Kryminalistycznym KWP w S. k. 23 akt, kserokopia umowy o pracę z dnia 28 czerwca 2017 r. k. 63 akt, potwierdzenia przelewów bankowych dokonywanych tytułem alimentów k. 64-96.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione organy i w sposób przewidziany prawem.

Oskarżony A. S. mieszka w T.. Ma wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest pracownikiem ogólnobudowlanym. Od dnia 28 czerwca 2017 r. zatrudniony w Zakładzie Usług Budowlanych (...) z siedzibą w K.. Jest żonaty, ma troje dzieci. Na dwoje płaci alimenty w kwocie 800 zł. Oskarżony jest zdrowy, nie nadużywa alkoholu, nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie. Nie był również karany.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. S. k. 8-9, 97-103 akt,
- dane o karalności k. 13 akt,
- dane osobopoznawcze k. 16 akt,
- kopia umowy o pracę k. 63akt,
- dowody uiszczania rat alimentacyjnych k. 64-96 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu A. S. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest większa niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdatny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzucanego mu czynu tj. tego, że w dniu 11 marca 2017 r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód marki M. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Czyn z art. 178a § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprawiany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popełnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Przestępstwo może być popełnione jedynie umyślnie. Omawiany występki ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym

razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia i wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich dzieci. Nadto oskarżony nie był nigdy karany, przyznał się do zarzucanego mu czynu i nie utrudniał postępowania, a nadto wyraził skruchę. Okolicznością łagodzącą jest również to, że przejechał krótki odcinek drogi.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zgodnie z § 2 cytowanego przepisu warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Bezspornie przesłanki formalne do warunkowego umorzenia postępowania zaistniały, bowiem okoliczności nie budzą wątpliwości, sprawca nie był karany sądownie, a czyn z art. 178a § 1 k.k. jest zagrożony karą do 2 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu również wina i społeczna szkodliwość czynu A. S. nie są znaczne, a postawa oskarżonego niekaranego za żadne przestępstwo, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Stopień winy odnosi się do osobowości samego sprawcy i możliwości rozpoznania sytuacji, jej prawnej oceny oraz możliwość przeprowadzenia prawidłowego procesu motywacyjnego i podjęcia decyzji o postąpieniu zgodnym z prawem. U oskarżonego te procesy nie były zaburzone, miał on bowiem wystarczający zasób wiedzy i doświadczenia życiowego, by rozpoznać negatywne znaczenie swojego zachowania. Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony przejechał niewielki odcinek drogi, co nie jest jego zasługą, bo zasługą kontrolujących go funkcjonariuszy, niemniej fakt jest taki, że będąc nietrzeźwym oskarżony zaledwie zjechał z rampy. Przejazd tak krótkiego odcinka miał znaczenie dla decyzji Sądu o warunkowym umorzeniu postępowania. Stan jego nietrzeźwości także nie był taki, że w sposób znaczny zakłócał jego psychomotorykę. Funkcjonariusz go kontrolujący nie wskazał ażeby oskarżony miał bełkotliwą mowę, żeby jego zachowanie wskazywało na stan nietrzeźwości.

Wskazać przede wszystkim trzeba, że w ocenie Sądu czyn oskarżonego jest incydentem w jego życiu. Oskarżony ma rodzinę, pracuje, prowadzi normalne życie, rodzinne, zawodowe, przestrzega norm pranych, dba o najbliższych. Oskarżony wyraził skruchę, a Sąd odbijając wyjaśnienia od oskarżonego zauważył, że skrucha ta jest szczerą, że samo postępowanie wywarło taki wpływ na oskarżonego, że prewencja indywidualna już została osiągnięta.

Mając powyższe na uwadze Sąd warunkowo umorzył postępowanie wobec A. S. na okres 2 lat próby. Sąd wydając rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu wobec oskarżonego postępowania karnego miał na uwadze przede wszystkim to, że oskarżony nie był karany i prowadzi ustabilizowany tryb życia, wywiązuje się z obowiązków płacąc systematycznie alimenty i pracuje. W ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazują, iż mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. A. S. wyraził skruchę i żał z uwagi na popełniony występki, zadeklarował, że nigdy więcej nie popełni podobnego czynu, a Sąd nie ma podstaw do przyjęcia, iż deklaracja ta jest gołosłowna. Postawa A. S. w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem polegająca na przyznaniu się do winy i nie kwestionowaniu istotnych okoliczności popełnionego czynu oraz wyrażona skrucha i żał wskazuje, iż od początku rozumiał on naganność swojego postępowania, a okoliczności pozwalają przypuszczać, że zdarzenie z dnia 11 marca 2017 r. miało jedynie charakter epizodyczny w życiu oskarżonego. Dlatego też Sąd stosując przepis art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres 2 lat próby uznając, że sam fakt prowadzenia wobec oskarżonego postępowania karnego będzie dla niego wystarczającą przestrogą na przyszłość, a także skłoni go do przemyśleń nad przyjętym przez siebie systemem wartości. Zdaniem Sądu dwuletni okres próby jest wystarczający dla zweryfikowania słuszności udzielenia oskarżonemu „kredytu zaufania” w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zgodnie z art. 67 § 3 k.k. umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. oraz zakaz prowadzenia pojazdów wymieniony w art. 39 pkt 3 k.k. do lat 2. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przepis art. 67 § 3 k.k. jest w zakresie orzekania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 k.k. i wyłącza jego stosowanie przy warunkowym umorzeniu postępowania (wyrok SN z dn. 06.02.2014 r., sygn. akt III KK 481/13).

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. Sąd orzekł wobec A. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, na poczet którego na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 marca 2017 r. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie było możliwości przychylenia się do wniosku obrońcy złożonego na rozprawie w przedmiocie zastosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. W ocenie Sądu istotnym jest orzeczenie zakazu na dłużej, bowiem na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez ten czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych, a zakaz ten jest adekwatny do stanu nietrzeźwości. Faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego na okres dwóch lat jest dolegliwością współmierną do wszystkich opisanych okoliczności postępowania oskarżonego.

Nadto na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 zł (trzech tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu orzeczenie świadczenia jest dodatkową, odczuwalną represją karną, która wzmocni u oskarżonego poczucie konieczności przestrzegania porządku prawnego i nie lekceważenia go. W ocenie Sądu oskarżony ma możliwości zarobkowe pozwalające mu na uiszczenie orzeczonej kwoty.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 208,73 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 100 zł. Sąd uznał z uwagi na sytuację materialną, że oskarżony może ponieść koszty postępowania.